

[Poul Schlüter.]

med vedtagelsen af hr. Grünbaums principlov, og alle fejlene kom heller ikke før senere. Hvis man ikke havde udsat kildeskateordningen et år, havde det ikke engang været muligt at luge de skrappeste tidslær ud af det blomsterbed, hr. Grünbaum såede, og som først rigtig groede frem i foråret 1968, efter at hr. Grünbaum havde forladt spirerne i vintermørket den 2. februar.

Jeg forstår, at regeringen har to overvejelser: at genindføre et standardfradrag og at gå ind for bruttotræk. Jeg tror, man skal tænke sig godt om, inden man gør det. Et standardfradrag vil næppe give den forenkling, man håber på, men snarere komplicere. Det skal jo både tilfalde lønmodtagere og en række andre, men altså ikke alle skatteydere. Det bliver forskelligt for gifte og ugifte, og en række udgifter kan alligevel ikke dækkes af standardfradraget. Derfor bliver der tale om en kontrol af hver eneste selvangivelse, hvor skatteyderen anvender det maksimale lønmodtagerfradrag på 1.500 kr., så vidt jeg kan se. Tror man, det bliver en forenkling?

Vi vil gerne overveje bruttotræk, men ikke hvis det forhindrer en definitiv kildeskat. Det er for os et hovedmål. Vi må væk fra a conto-beskatningen, som nødvendiggør hundredtusindtallet af senere slutopgørelser med ekstraskat eller tilbagebetaling, der giver ærgrelser og usikkerhed for skatteyderne og en svulmende og kostbar administration for det offentlige.

Vi har også andre ønsker om forenkling. Vi må overveje at lade de laveste indkomster gå ud af systemet. Vi må overveje at opkræve og indbetale kvartalsvis, og det må være et hovedmål at nå frem til et længere proportionalt skatetræk. Det har naturligvis sine statsfinansielle forudsætninger, må man sige i samme åndedræt, og det gør jeg altså også; men det må være målet, at almindelige indtægter ikke beskattes med en højere procent af ekstraa- og overarbejde. I dette ligger der fremdriftsmuligheder for samfundet, det vil

kunne give os en inspiration, at det bedre betaler sig at producere, tjene og spare mere.

Så vil jeg gerne om et par enkeltsager sige, at på boligområdet er det altså planen, at man vil skaffe os dyrere rentesikring i stedet for rentelån, og at man vil ophæve genudlejningsforhøjelserne. Det tror jeg vil føre dansk boligpolitik et årti tilbage. To ting vil man opnå: at smække et sugerør i statskassen, og at udradere udsigten til, at vi nogen sinde når frem til et frit og dermed mere retfærdigt boligmarked. Vi advarer imod denne linje, og det kan ikke overraske, at boligministeren allerede har givet udtryk for, at disse synspunkter regner han med at han kommer til at føre igennem alene. Det er sandelig en stærk mand, som her taler, i alt fald indtil videre.

Jeg vil også gerne fremhæve, at vi vil bidrage til at løse problemet om beskatning af pensionisternes ekstraindtægter. Fradragsprocenten foreslår man nedsat fra 60 til 30. Vi tror, det er en god løsning, men vi mener, at man samtidig må løse problemet om det skattemæssige overskud af pensionisternes parcelhuse. Det er ikke nok med en henstandsordning med grundskatterne, som skal gælde i alle kommuner.

På uddannelsesområdet vil vi advare imod, at man nu i hast gennemfører ændringer i loven om universiteternes styrelse. Det siges lidt kryptisk, at man foreslår studenternes repræsentation sikret gennem studenterrådene, og at det skal indpasses i loven. Vi advarer. Man skal ikke skabe organisationsvang igen i Danmark. Lad os afvente den 2-årige funktionstid, den nuværende lov har; den er kort nok endda.

Radiospredningsloven har vi to afgørende synspunkter om: vi ønsker Danmarks radios monopol afskaffet, og vi ønsker fastslået, at Danmarks radio ikke skal gå ind i kassetteproduktionen. Det er der mange andre som ganske udmærket og tilstrækkeligt kan klare.

Lad mig sige til sidst, at vi ønsker at være opposition her i folketinget i dette ords bedste forstand. Vi vil søge at skaffe os indfly-